

РЕШЕНИЕ

№ 374

гр. Благоевград, 21.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ВТОРИ ВЪЗЗИВЕН
ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ**, в закрито заседание на двадесет и първи юни
през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Надя Узунова
Членове: Миглена Йовкова
Габриела Тричкова

като разгледа докладваното от Надя Узунова Въззивно гражданско дело №
20221200500419 по описа за 2022 година

Производството е образувано по частна жалба, подадена от „Ю.“,
ООД срещу разпореждане от 23.03.2022 г., постановено по изп.д. 1059/21 г. по
описа на ЧСИ с рег. № 701 на КЧСИ.

Жалбоподателят сочи, че на принудително изпълнение подлежат
влезлите в сила съдебни решения и определения, докато по настоящото дело
липсва тази предпоставка. Приложеното по изпълнителното дело съдебно
решение не подлежи на изпълнение, тъй като не е влязло в законна сила,
което е предпоставка за образуване на изпълнителното дело. Това е видно от
приложеното „Приложение № 1 представляващо удостоверение за решение
по граждански и търговски дела, където в т.4.4.1 изрично е посочено, че
следва да се посочи дата на която решението е влязло в сила и подлежи на
изпълнение, което условие е задължително по Регламент /ЕС/ № 1215/2012 г
на Европейския парламент и на Съвета относно компетентността,
признаването и изпълнението

След като решението не е влязло в сила, то липсва изпълняемо право,
поради което изпълнителното дело подлежи на прекратяване.

Отказът да се прекрати начисляването на законна лихва за забава е абсолютна злоупотреба с правото. По искането на такава в молбата на вискателя до ЧСИ не означава, че е дължима, В съдебното решение не е посочена лихва, поради което ЧСИ е следвало да откаже да приеме нейното събиране, поради липса на законово основание.

Посочените разноси за адвокатското възнаграждение в посочения в ПДИ размер от 5000 лв. според жалбоподателя е прекомерен и неотговарящ на извършените действия. Според чл. 10, т. 1 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения за процесуално представителство за образуване на изпълнителното дело е в размер на 200 лв. Подадена е молба до ЧСИ и е посочен изпълнителен способ. Не се установи да са извършвани други действия, като водене на изпълнителното дело и извършване на действия с цел удовлетворяване на паричните вземания. Следва да се съобрази и факта, че в молбата на вискателя има и възлагане по чл. 18, ал. 1 от ЗЧСИ, което също е основание за редуциране на разноските до минималния размер на адв. възнаграждение.

Сочи, че приетите за дължими суми за такси и разноси за съдебното изпълнение не са изчислени правилно по тарифата към ЗЧСИ, поради което счита, че размера им от 8 207,62 лв. надвишава значително предвидения в Тарифата и моли да се намалят.

Моли да се отмени обжалвания акт и се постанови решение, с което да се прекрати изпълнителното производство, като при условията на евентуалност – да се прекрати изпълнителното производство в частта за законната лихва по чл. 86 от ЗЗД, да се редуцира размера на адвокатското възнаграждение до 200 лв. и се намалят таксите и разноските на съдебния изпълнител в минималния размер.

Ответникът по жалбата и вискател по изп. производство – „Б. М. С.“ депозира становище за неоснователност на жалбата.

Сочи, че съдебното решение, подлежи на изпълнение, тъй като е придружено с издадено удостоверение по чл. 53 от Регламент 1215/2012 г., с което е спазено чл. 622а от ГПК. Не отрича твърдението на жалбоподателя, че делото е висящо, но е видно, че то подлежи на изпълнение, което следва и от представения от жалбоподателя с жалбата протокол от с.з. от 27.1.2020 г. на Апелативния съд в Рим, според който макар и да е насрочено с.з. по делото

съдът е оставил без уважение искането на длъжника за спиране на изпълнението. Решението подлежи на изпълнение, а удостоверението по чл. 53 представлява годно изпълнително основание, както е отразено и в чл. 4.4.1 от същото. Затова счита действията на ЧСИ по образуването на изпълнителното дело за законосъобразни.

По отношение на законната лихва за главница е изразено становище, че макар е да не е посочена в съдебното решение такава се дължала, на основание чл. 86 от ЗЗД, поради което не необходимо нов иск за заплащането ѝ.

Изразил е становище и за непрекомерност на адвокатското възнаграждение предвид спазването на чл. 10, т. 2 от Наредбата № 1/9.7.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения и се отчете, че представителството включва комуникация с чуждестранно лице на чужд език.

ЧСИ в придружаващите жалбата мотиви е посочил, че същата е неоснователна. За образуване на изпълнителното дело се е съобразил с представеното му съдебно решение, постановено в държава – ченка на Европейския съюз, подлежащо на изпълнение на територията на РБългария, на основание чл. 622а, ал. 1 и 2 от ГПК - Решение № 1127/2019 г. на съд по граждански дела – гр. Велетри, Италия и Удостоверение по чл. 53 от Регламент /ЕС/ № 1215/2012 г. От наличието на удостоверение следва, че не е необходимо представяне на изпълнителен лист. По отношение на начислената лихва по чл. 86 ЗЗД изразява становище, че е дължима макар и да не е посочена в изпълняваното решение. По отношение на разноските за адвокатско възнаграждение от 5000 лв., сочи, както и взыскателя, че размерът е съобразен с минималните размери по Наредба 1/9.7.2004 г.

За да се произнесе по жалбата БлОС съобрази следните обстоятелства, установяващи се от материалите по изпълнителното дело:

Изпълнително дело под № 1059 е образувано от ЧСИ А. Ц., с разпореждане на основание чл. 426, 427, 428 и сл. във вр. с чл. 622а от ГПК, въз основа на депозирана молба от „Б. М. С.“ против „Ю.“, ООД с предмет парично вземане, към която е приложен заверен препис от съдебно решение, постановено в държава–ченка на Европейския съюз, подлежащо на изпълнение на територията на РБългария, на основание чл. 622а, ал. 1 и 2 от ГПК, а именно - Решение № 1127/2019 г. на съд по граждански дела – гр.

Велетри, Италия и Удостоверение по чл. 53 от Регламент /ЕС/ № 1215/2012 г.

На длъжника „Ю.“, ООД на 31.1.2021 г. е връчена покана за доброволно изпълнение /ПДИ/, с приложено към нея копие от съдебното решение. Според съдържанието на ПДИ длъжникът дължи сума в общ размер от 181 920,61 лв., от които главница в размер на 111 170,74 лв., законна лихва в размер на 29 738,17 лв. за периода 13.6.2019 г.-31.1.2022 г.; присъдени разноси в размер на 27 804,08, разноси по изпълнителното дело в размер на 5000 лв., такси и разноси по Тарифата към ЗЧСИ в размер на 8 207,61 лв.

По подадена молба с искания от длъжника „Ю.“, ООД, ЧСИ се е произнесъл на 23.3.2022 г. с атакуваното разпореждане, с което е отказал да прекрати изпълнителното производство; отказал е да постанови спирането му; оставил е без уважение искането да не се начислява законна лихва върху главницата като е отказал и да намали начисления по делото адвокатски хонорар.

Срещу разпореждането без частта с която е отказано спиране на изп. производство - е подадена частна жалба от „Ю.“, ООД.

Жалбата срещу разпореждането е допустима, с изключение на атакуването на отказа на ЧСИ да не се начислява законна лихва върху главницата. Това следва от чл. 435, ал. 2 от ГПК, където са визирани действията на съдия изпълнител, които могат да се обжалват от длъжника, като от изброените от законодателя в т.1-7 е видно е, че измежду тях няма действия, към които да се отнесе действието на ЧСИ по отказа му да не начислява законна лихва върху главницата. Затова жалбата, в частта, с която се атакува отказа на ЧСИ да не начислява законна лихва върху главницата е недопустима, поради което следва да се остави без разглеждане, а производството пред БлОС съотв. частично прекрати. Въпреки недопустимостта на жалбата, настоящият състав отбелязва, че според него суми, в т.ч. и начисляване на законна лихва се следва само и ако за събирането им е постановено в актовете, въз основа на които е образувано изп. производство, а в случая законна лихва със съдебното решение не е присъдена, който факт, изрично е отразен и в удостоверението по чл. 53 от Регламент 1215/2012 г., че лихва не е посочена в съдебното решение. Затова според настоящия състав не следва да се събира.

Жалбата срещу отказа на ЧСИ да прекрати изпълнителното производство е допустима, тъй като е посочено в т. 6 на чл. 435, ал. 2 ГПК действие на ЧСИ, което да може да се атакува от длъжника.

Основанията, при които изпълнителното производство се прекратява са визирани в чл. 433, ал. 1, в т.1-8 от ГПК.

В жалбата на „Ю.“, ООД се сочат факти и доводи, на които дружеството се е позовало и пред ЧСИ в подкрепа на искането за прекратяване на изп. производство. Според тях приложеното по изпълнителното дело съдебно решение не подлежи на изпълнение, тъй като не е влязло в законна сила, което е предпоставка за образуване на изпълнителното дело.

Взискателят видно от становището му по частната жалба, не оспорва, че делото е висящо и решението не е влязло в сила, но сочи, че то подлежи на изпълнение, което следва и от представения от жалбоподателя /длъжник/ с жалбата протокол от с.з. от 27.1.2020 г. на Апелативния съд в Рим, с който макар и да е насрочено с.з. по делото съдът е оставил без уважение искането на длъжника за спиране на изпълнението, поради което взискателят счита действията на ЧСИ по образуване на изпълнителното дело за законосъобразни.

Според БлОС изложените от длъжника обстоятелства не попадат в нито едно от основанията, визирани в нормата на чл. 433, ал. 1, в т.1-8 от ГПК, при наличието на които изпълнителното производство се прекратява.

Сочените обстоятелства имат отношение към законосъобразното образуване на изпълнително дело, но действието на самото образуване по арг. от чл. 435, ал. 2, т.1-7 ГПК, не може да се атакува от длъжника. Затова и неуважаване от ЧСИ на искането за прекратяване на изп. производство следва да се потвърди.

В тази връзка, макар и да е без значение за настоящото произнасяне, БлОС намира за пълнота на изложението да отбележи и следното: Както е посочил ЧСИ в разпореждането за образуване на изпълнителното дело разпоредбата на чл. 622а, ал. 2 от ГПК дава възможност на съдебния изпълнител, с която той се е съобразил - да пристъпи към изпълнение по молба на заинтересована страна въз основа на препис от съдебно решение, постановено в друга държава – членка на Европейския съюз, заверен от

постановили го съд и удостоверение, издадено съгласно чл. 53 от Регламент /ЕС 1215/2012 г.

С чл. 622а, ал. 6 от ГПК на длъжникът е предоставена възможност в едномесечен срок от връчване на ПДИ, на копие от удостоверението и на решението, да подаде молба за отказ от изпълнение по чл. 46 от Регламент 1215/2012 г., която молба съгл. чл. 622б от ГПК се подава и разглежда по реда на чл. 623. Видно от чл. 623 ГПК молбата се подава и по нея се произнася окръжния съд по постоянния адрес на длъжника, по неговото седалище или по местоизпълнение.

Такава молба, по която се разглеждат дали са налице основанията посочени в чл. 45 от Регламента 1215/2012 г. на Европейския парламент и на Съвета, и където биха са разгледали доводите в жалбата по повод съдебното решение и удостоверението, въз основа на което е образувано изп. дело, длъжникът „Ю.“, ООД не е подавал до съда. Затова тези му съображения са ирелевантни за настоящото производство.

По неуваженото от ЧСИ възражение за намаляване на адвокатския хонорар на вискателя от 5000 лв. разпореждането е неправилно и незаконосъобразно. Размерът от 5000 лв. надвишава минималния размер от 2 154,75 лв., на който то възлиза изчислено в съответствие с чл. 10, т. 2 във вр. с чл. 7, ал. 2 т. 5 от Наредба 1/97.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения за процесуално представителство, защита и съдействие на страната по изпълнителното дело, при посочената от ЧСИ за събиране сума от 138 974,83 лв. ЧСИ неправилно е посочил, че минималния размер на адвокатското възнаграждение е 4 309, 50 лв. , тъй като това е възнаграждението по т. 5 на чл. 7, ал. 2 от Наредбата, като не е съобразил при изчисленията си, въпреки че я е посочил т. 2 на чл. 10, от Наредба, според която по изп. дело – за вземания над 1000 лв. се дължи минимално възнаграждение, възлизащо на – $\frac{1}{2}$ от съответното възнаграждение по чл. 7, ал. 2, т. 2-7 т.е в случая се получава 2 154,75 лв.. И тъй като надвишаването е с размера на повече от едно от дължимото минимално възнаграждение, съдът счита, че същото е прекомерно, поради което го намалява от 5000 лв. на 2 500 лв.

Жалбата срещу таксите и разноските в размер на 8 207,62 лв. е недопустима. Сумата е визирана за плащане в поканата за доброволно

изпълнение /ПДИ/, поради което атакуването ѝ извън едноседмичния срок по чл. 437, ал. 1 от ГПК, от получаването ѝ на 31.1.21 г. с подадената жалба на 11.3.22 г. - е недопустимо. Затова жалбата в тази ѝ част се оставя без разглеждане респ. производството прекратява. В атакуваното разпореждане няма произнасяне по дължими такси и разноски, освен по адвокатското възнаграждение във връзка с подаденото възражение за прекомерността му.

Водим от изложеното БлОС

РЕШИ:

Оставя без разглеждане, подадената жалба от Ю.“, ООД срещу разпореждане от 23.03.2022 г., постановено по изп.д. 1059/21 г. по описа на ЧСИ с рег. № 701 на КЧСИ, в частта, с която е оставено без уважение искането на жалбоподателя да не се начислява законна лихва върху главницата, както и атакуването на визираните в поканата за доброволно изпълнение за дължими такси и разноски от 8 207, 62 лв. като прекратява производството по в.гр.д. 419/2022 г. по описа на БлОС в тези му части.

Отменя разпореждане от 23.03.2022 г., постановено по изп.д. 1059/21 г. по описа на ЧСИ с рег. № 701 на КЧСИ в частта, с която не е уважено искането на длъжника "Ю." ООД за намаляване на адвокатския хонорар вместо това постановява:

Намалява адвокатското възнаграждение на вискателя Б. М. С., поради прекомерност от 5000 лв. на 2 500 лв.

Потвърждава разпореждане от 23.03.2022 г., постановено по изп.д. 1059/21 г. по описа на ЧСИ с рег. № 701 на КЧСИ, в частта, с която е отказано прекратяване на изп. производство.

Решението е окончателно, освен в частта, с която частично е прекратил производството, която част е с характер на определение и която може да се обжалва в едноседмичен срок от връчване на настоящия акт на страните пред Софийски апелативен съд.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____